

Ἑσωτερικαὶ βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις
τοῦ Αὐστριακοῦ κράτους.

—ο—

Δὲν εἴμεθα λάτρυι τοῦ αὐστριακοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ νομίζομεν ἀξιώπαινον πάντα Κυβέρνησιν, ἥτις προσπαθεῖ καὶ κατορθώνει νὰ αὐξάνῃ τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους, τοὺς πόρους τοῦ κράτους. Ἡ πολιτικὴ καταιγὶς τοῦ 1848 ἔτους καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι τῆς Λομβαρδίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας ἐπήγαγον πληγὴν δεινοτάτην εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Αὐστρίας. Ἡδὲ ὅτε ἠνωρθώθη μὲν ἡ ἐσωτερικὴ αὐτῆς εἰρήνη, ἡ δ' Εὐρώπη ἅπασα, μετὰ τασαύτας ἀνωμαλίας, ἀναλαμβάνει ἡσυχίαν τινὰ καὶ ἀνεσιν, οἱ κυβερνῶντες τὴν Αὐστρίαν πολιτικοὶ ἄνδρες ἐπεχείρησαν δραστηρίως τὴν θεραπείαν τῆς χρηματικῆς αὐτῆς ἀμνηχανίας.

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ὅποσον εἰς τοῦτο ἐπέτυχον, ἀνάγκη ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὸ παρελθόν καὶ νὰ παρατηρήσωμεν ὅποια τις ἦτο ἡ πρὸ τοῦ 1848 οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς Αὐστρίας καὶ ὅποιας ζημίας ἐπαθεν ἀπὸ τῶν γεγονότων τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τοῦ ἐπομένου. Ἐν ἔτει 1845, τὰ δημόσια ἔσοδα συνεποσώθησαν εἰς 160 ἑκατομμύρια 566,000 φιορινίων, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 152 ἑκατομμύρια 755,000 φιορινίων, ὥστε ὑπῆρχε περίσσειμα 8 περίπου ἑκατομμυρίων φιορινίων. Τῷ 1847, εἶχεν ἀρχίσει νὰ ταράττεται ἡδὲ ἡ Ἰταλία, ἡ δὲ Αὐστρία ἠναγκάσθη νὰ αὐξήσῃ τὸν στρατὸν αὐτῆς, δι' ὃ συνέβη μικρὸν τι ἔλειμμα· τὰ ἔσοδα κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συνεποσώθησαν εἰς 167 ἑκατομμύρια 738,000 φιορινίων, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 168 ἑκατομμύρια 798,000 φιορινίων. Ἀλλὰ, παραβάλλοντες τὰ ἔσοδα τοῦ 1847 πρὸς τὰ τοῦ 1845, εὐρίσκομεν συγχρόνως αὐξήσιν ἐσόδων 7 ἑκατομμυρίων καὶ ἐπέκεινα.

Τὰ γεγονότα τοῦ 1848 ἀφ' ἑνὸς κῦξήσαν τὰς ἀνάγκας τῆς Αὐστρίας, ἀφ' ἑτέρου ἠλάττωσαν τοὺς πόρους· ἡ Λομβαρδία καὶ ἡ Οὐγγαρία, αἱ δύο πλουσιώτεραι τοῦ κράτους ἐπαρχίαι, ἔπαυσαν νὰ συντελῶσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἡ δὲ κυβέρνησις ὑπεβλήθη εἰς θυσίας μεγίστας ἵνα ἀνακτήσῃ αὐτάς. Ὁθεν ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν πίστιν τῆς ἐν Βιέννῃ ἐθνικῆς τραπεζῆς καὶ εἰς τὴν ἐκδοσὶν χαρτονομίσματος· καὶ τῷ 1851, τὸ μὲν δημόσιον ταμεῖον ὤφειλεν εἰς τὴν τράπεζαν 142 ἑκατομμύρια 500,000 φράγκων, τὸ δὲ ὅλον ποσὸν τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος ἀνέβη εἰς 191 ἑκατομμύρια φράγκων.

Ἡ πρώτη σπουδαία ἀπόφασις ἦν ἐπραξεν ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις τῷ 1851 ἦτο, ὅτι δὲν θέλει πλέον καταφύγει εἰς τὴν πίστιν τῆς τραπεζῆς καὶ ὅτι μάλιστα ὅσον ἐνδέχεται τυχύτερον θέλει ἀποδώσει εἰς αὐτὴν τὰς ὀφειλομένας ὑπὸ τοῦ ταμεῖου ποσότητες· συγχρόνως δὲ ἀπεφάσισε νὰ περιστείλῃ καὶ βαθμηδὸν νὰ ἐξαλείψῃ τὸ κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα. Ἐπιμένουσα δὲ ἀπαρεγκλίτως εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, κατῴρθωσεν ὥστε πρὸ τῆς πρώτης Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, τὸ μὲν χρέος τοῦ ταμεῖου πρὸς τὴν τράπε-

ζαν νὰ περιστάλῃ εἰς 71 ἑκατομμύριον 500,000 φράγκων, τὸ δὲ κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα εἰς ὀλιγώτερα τῶν 167 ἑκατομμυρίων· ὃ ἐστὶ τὸ πρὸς τὴν τράπεζαν χρέος ἠλαττώθη κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ἐπέκεινα, τοῦ δὲ χαρτονομίσματος ἀφῆρέθησαν ἐκ μέσου 24 ἑκατομμύρια. Ἐντεῦθεν τοσοῦτον ἐβελτιώθη τὸ εἰς τὸ χρηματιστήριον τῆς Βιέννης συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων καὶ Λονδίνου, ἐν ἄλλαις λέξεσι τοσοῦτον κῦξήσεν ἡ πίστις ἐν Αὐστρίᾳ, ὥς ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ Μαΐου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὸ μὲν ἐπὶ Λονδίνου συνάλλαγμα ἦτο 13 φιορινίων καὶ 26 κρεῦτζαρίων, τὸ δ' ἐπὶ Παρισίων, 447 φιορινίων, σήμερον δὲ εἶναι εἰμὴ 41 φιορ. καὶ 40 κρεῦτζαρίων ἐπὶ Λονδίνου καὶ 438 φιορινίων, ἐπὶ Παρισίων.

Ἀλλὰ ! πῶς κατωρθώθησαν ταῦτα πάντα ; Κατωρθώθησαν, διότι οἱ δημόσιοι πόροι οὐ μόνον ἐπανήλθον εἰς τὴν ἦσαν πρὸ τοῦ 1848 κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ κῦξήσαν πολὺ μᾶλλον.

Ἐτι ἀπὸ τοῦ 1850 τὰ δημόσια ἔσοδα συνεποσώθησαν εἰς 180,288,000 φιορινίων, ὑπερέβησαν δηλαδὴ κατὰ 42,500,000 φιορινίων τὰ τοῦ 1847· τῷ δὲ 1851, τὰ δημόσια ἔσοδα ἀνεβιβάσθησαν εἰς 205,760,000 φιορινίων, καὶ ἀπὸ τῶν εἰσπράξεων ὅσαι ἐγίναν ἡδὲ κατὰ τοὺς πρώτους πέντε μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος, ἐλπίζεται νὰ συμποσωθῶσι τὰ ἔσοδα τοῦ 1852 εἰς 225,000,000 φιορινίων. Καὶ ἐνῷ τοσοῦτον αὐξάνουσιν οἱ δημόσιοι πόροι, ὁ αὐτοκράτωρ διέταξε τοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἐπιφέρωσιν, ἕκαστος εἰς τὸν κλάδον του, ὅλην τὴν ἐνδεχομένην οἰκονομίαν, ὥστε ἐκ τούτου ἐλπίζεται νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ἔξοδα τοῦ 1853 κατὰ 12 ἑκατομμύρια φιορινίων.

Ἀλλὰ ! πῶς κατωρθώθη ἡ αὐξήσις ἐκείνη τῶν ἐσόδων ; Κατωρθώθη ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς ἀνωρθώσεως τῆς εἰρήνης, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς εὐνομίας, ἀφ' ἑτέρου διὰ τῶν οὐσιωδῶν διοικητικῶν βελτιώσεων τὰς ὁποίας ἐπῆνεγκε καὶ ἐπιφέρει ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις, καὶ ἐξ ὧν σημειοῦμεν τινὰς, τὰς ἀφορώσας τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Λομβαρδίαν.

Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις κατήργησε τὰ τελῶνα τὰ ὁποῖα, χωρίζοντα τὴν Οὐγγαρίαν οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ λοιποῦ Αὐστριακοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλου αὐτῶς εἰπεῖν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, κατέπνυγον τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ἐκείνης, ἥτις ἔχει γῆν εὐφορωτάτην, καὶ προϊόντα ποικίλα, καὶ μέγαν μεταλλικὸν πλοῦτον. Πρὸς τούτοις πρὸ τοῦ 1848, ἡ ἐν αὐτῇ ὁδοιπορία, ἐν καιρῷ χειμῶνος, ἦτο ἀδύνατος, δι' ἑλλειψίν δρόμων· σήμερον δὲ ἡ Οὐγγαρία καλύπτεται ὑπὸ σιδηρῶν δρόμων, τηλεγράφων, διωρύγων καὶ ἄλλων μέσων συγκοινωνίας. Ἡ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία τοῦ Δουνάβεως ὑπεχρεώθη ἐφέτος νὰ αὐξήσῃ τὸ κεφάλαιόν της κατὰ 7 ½ ἑκατομμύρια φιορινίων, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς διαμετακομιστικὰς ἀνάγκας τῆς μεσημβρινῆς Οὐγγαρίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτμοκινήτων της θέλει συμποσωθῇ μετ' ὀλίγον εἰς ὀγδοήκοντα ! Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ῥημουλκῶν πλοιαρίων, εἰς τετρακόσια. Καὶ εἰς Βιέννην ἀμφιβάλλουσιν ἂν ἡ ἐταιρία, καὶ τοι τοσοῦτον ὑπερύψους παρασκευάσασα διαμετακομιστικούς πόρους, θέ-

ζει δυνήθη νὰ θεραπεύσῃ τὰς ὁσημέραι προΐουσας ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας της. Ὡστε ἄπορον δὲν εἶναι, ὅτι, ὅτε ὁ νέος αὐτοκράτωρ, κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, διήλθε διὰ τῆς Οὐγγαρίας, ἔτυχεν ἐνθουσιώδους δεξιώσεως· εἰς Πέστην ἐπαρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν, μεταξύ τῶν ἄλλων, διακόσιοι μεγαστάνες, φέροντες τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἐνδυμασίαν, τῆς ὁποίας τὴν πολυτέλειαν θέλει ἐννοῆσαι ὁ ἀναγνώστης, ὅτε εἴπομεν αὐτῷ, ὅτι τοῦ ἐνὸς τῶν μεγαστάνων ἐκείνων, τοῦ γερικοῦ πρίγκηπος Παύλου Ἑστερχάτζη, ὁ ἱματισμὸς τιμᾶται 7 ἑκατομμύρια φιορινίων ἤτοι 20 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ ἐπέκεινα· διότι εἶναι περὶ ῥύτος ὑπὸ πολυτίμων λίθων καὶ μαργαρίτων· μόνη δὲ ἡ μονήστρα αὐρ' ἧς κρέμαται τὸ κοντογούνιον τοῦ ἱματισμοῦ ἐκείνου ἐπὶ θατέρου τῶν ὤμων, λέγεται ἔχουσα εἶναι 250,000 φιορινίων ἤτοι ὑπὲρ τὰς 700,000 δραχμῶν.

Ἐάν δὲ ἀπὸ τῆς Οὐγγαρίας μεταβῶμεν εἰς Λομβαρδίαν, βλέπομεν καὶ ἐνταῦθα τὴν Αὐστρίαν καταπάσαν τὰς ἄλλας παρὰ τὸν Πάδον ποταμὸν ἐπιχειρῆσαι νὰ ἐπιτρέψωσι τὸν ἐλεύθερον ἐπ' αὐτοῦ πλοῦν καὶ ἀνοίξωσιν οὕτω νέους πόρους εὐημερίας. Ἡ ἱταρία τοῦ Λούδ συνωμολόγησεν ἤδη μετὰ τῆς κυβερνήσεως συνθήκην περὶ κατασκευῆς στολίσκου, ἐπὶ τοῦ Πάδου ποταμοῦ· ὑπεχρεώθη δὲ νὰ ἐτοιμάσῃ, ἐντὸς ἰσῆς ἔτους, ἐννέα τοῦλάχιστον ἀτμοκίνητα καὶ τεσσαρὶκοντα βυμβυλικά πλοῖα, δι' ὧν θέλει γίνεσθαι ἀδιάλειπτος συγκοινωνία ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ μέχρι τῶν συνόρων τῆς Ἑλουμετίας διὰ τῆς Μεγάρου λίμνης (τῆς Οὐερβανού τοῦ Στράδωνος) καὶ τῆς λίμνης τοῦ Κόμου (τῆς Λαρίου τοῦ Στράδωνος). Ἐγὼ τοῦδε τὰ διὰ τοῦ Πάδου διαπορθμευόμενα ἐμπορεύματα συναποσοῦντο εἰς 4 ἑκατομμύρια κενταμῶν κατ' ἔτος, ἂν καὶ οὐδὲν ἀτμοκίνητον ἔπλεον ἔτι ἐκ αὐτοῦ· ὁποῖον λοιπὸν ἀνάπτυξιν δὲ θέλει λάβει ἡ ποταμοπλοία αὕτη ἡ διερχομένη μὲν τὰς εὐφροσύνης χώρας τῆς Ἰταλίας, μέλλουσα δὲ νὰ ἐνώσῃ, δι' ἀμέσου συγκοινωνίας, τοὺς λιμένας τῆς Ἑνετίας καὶ Τεργέστης μετὰ τῆς Τυρολίας, τῆς Ἑλουμετίας καὶ τοῦ Πεδεμοντίου!

Ἡύξησε δὲ καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Αὐστρίας, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τῶν ἐπισήμων αὐτῆς πολιτογραφικῶν εἰδήσεων, ἐν διαστήματι μόνου τοῦ 1851 ἔτους, κατὰ 249 πλοῖα, 8,924 τόνων.

Ἡ δὲ Βοημία εἶναι ἡ βιομηχανικωτέρα χώρα ἀπ' αὐτῆς τῆς Γερμανίας, καὶ τοσοῦτος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς χώρας ταύτης, ὥστε δι' αὐτῆς καὶ μόνης ἡ Αὐστρία κατάρθωσε νὰ διεξαγάγῃ τὸν φοβερόν αὐτῆς ἀγῶνα κατὰ τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τῆς Ἰταλίας.

δεικνύουσα, ἂν ὅχι ὅτι ὁ διάβολος ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὴν Γαλλίαν· τοῦλάχιστον, ὅτι ἡ ὑπαρξίς του πιστεύεται ἔτι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ τοῦτο ὅχι ὑπὸ τοῦ ὄχλου, ἀλλὰ ὑπὸ ἀνθρώπων εὐπόρων, καὶ ἐπομένως λαβόντων ἀγωγὴν τινά.

Μίαν ἡμέραν τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ 1850 ἔτους, γῆρα τις εὐκατάστατος ἡ Κ. Α. . . , κατοικοῦσα εἰς πόλιν μικρὸν ἀπέχουσαν τῶν Παρισίων, ἐξερχομένη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἀπῆντησε γυναῖκα πεντηκοντούτη περίπου, τὰς ὁποίας τὰ ἐνδύματα ἐμαρτύρουν τὴν ἐσχάτην πενίαν. Ἡ Κ. Α. . . ἔδωκεν εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην 50 λεπτά, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἐδέχθη μὲ δυσκολίαν τινά καὶ παραπονουμένη διὰ τὸ ὑπερβολικὸν ψῆχος. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Κ. Α. . . ἀπῆντα πάντοτε εἰς τὸν δρόμον τῆς τὴν γυναῖκα αὐτὴν, καὶ μάλιστα ἐμπροσθεν τῆς ἐκκλησίας, ὅπου προσήχετο μὲ πολλὴν εὐλάβειαν· ὅχι μόνον δὲ τὴν ἔδιδε καθ' ἐκάστην ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ, συνάψασα ὁμιλίαν μαζὶ τῆς, ἔμαθεν ὅτι κατοικεῖ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, ὅτι εἶναι χήρα τοῦ Κ. Α. . . τοῦ ὁποίου ἐθρήνηε ἔτι τὸν θάνατον, καὶ ὅτι, διὰ νὰ θρέψῃ τὴν οἰκογένειάν της, ἠναγκάσθη νὰ ἐμῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διαφόρων ἀνθρώπων· ὥστε ἡ Κ. Α. . . ἔλαβε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον συμπάθειαν πρὸς αὐτήν.

Ἡ πολυπαθὴς αὕτη γυνὴ, ἀφοῦ ἐδανείσθη μικρά τινα ποσὰ ἀπὸ τὴν Κ. Α. . . . παρεκάλεσε τὴν εὐεργέτιδά της νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς ἐργάτιν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ κτήματά της. Ἡ δὲ προθύμως ἔδραξε τὴν περίστασιν αὐτὴν τοῦ νὰ παραμυθῇ καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της τὴν ἐντιμὸν Κ. Α. Ἀμα γενομένου τούτου, ἡ Κ. Α. ἔγινε κυρία τῆς οἰκίας τῆς Κ. Α. . . ἧτις, καθὼς καὶ ἡ μήτηρ της, ἐπὶ τοσοῦτον ἐδελεάσθησαν, ὥστε ἡ Κ. Α. κατήντησε νὰ τὰς κάμνῃ ὅ,τι θέλῃ. Καθ' ἡμέραν δὲ ἐδανείζετο ἀπὸ αὐτὰς χρήματα, καὶ, ἐνῶ συνήθως οἱ ἀγαθώτεροι φίλοι ψυχραίνονται πρὸς ἀλλήλους, ὅταν συμπέσωσι μεταξύ των συχναὶ ὁπωςοῦν τοιαῦται περὶ δανείων αἰτήσεις, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐξεναντίας, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη ηὔξανον μετὰ ἐκάστην αἴτησιν.

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ Κ. ἐνεθρονίσθη εἰς τὴν νέαν κατοικίαν της, ἡ Κ. Α. . . ἠσθάνθη αἰφνης παρὰδοξά τινα συμπτώματα· πόνους, ζάλας, σπασμούς καὶ ἀφόρητον ἐσωτερικὴν φλόγωσιν. Ἡ πάσχουσα ἔσπευσε νὰ διακοινώσῃ τὰς ἀδύνας αὐτὰς εἰς τὴν φίλην της, ἧτις ἀμέσως ἀπῆντησεν, ὅτι ἤξεύρει τὸν τρόπον τοῦ νὰ τὴν θεραπεύσῃ, ὅτι ἔπαθεν ἄλλοτε τὰ αὐτὰ καὶ ἰατρεύθη διὰ τρόπων, τοὺς ὁποίους εἶναι πρόθυμος νὰ μεταχειρισθῇ καὶ διὰ τὴν εὐεργέτιδά της. « Πρὸ πάντων ὁμως, ἐπρόσθεσεν, ἀνάγκη νὰ ἀφιερωθῇτε ὅλως διόλου εἰς ἐμέ, καὶ νὰ μὴ τύχῃ καὶ ζητήσετε ἰατρούς. »

Ἡ Κ. Α. . . ἧτις ἔτρεμε νὰ διακοινώσῃ τὰ παθήματά της εἰς ἄνδρα, ὅσω ἰατρός καὶ ἂν ᾔθελεν εἶναι, ἐδέχθη εὐγνωμόνως τὴν γενναίαν πρότασιν τῆς Κ. Α. . . ἡ ὁποία, μεταβᾶσα εἰς Παρίσιον, διὰ νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις τὴν ἐθεράπευσε, διεκοίνωσε, μετὰ τὴν ἐπάνοδόν της, εἰς τὴν Κ. Α. . . μὲ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 82 —

Μαγεῖται. — Ἐξορκισμοί. — Διάβολος. — Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, ἐδικάσθη εἰς τὸ πλημμελοδικεῖον τῆς ἐν Γαλλίᾳ Βερσαλίας ὑπόθεσις, ἀπο-